त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा। विश्वे त्वा देवा उत्तरतोऽभिषिञ्चन्त्वानुष्टुभेन छन्दसा। बृहस्पतिस्त्वोपरिष्टादभिषिञ्चन्तु पाङ्क्तेन छन्दसा" [५] इति। 'दिव्याः' दिविभवाः, 'आपः', 'याः', 'पयसा' क्षीरेण सह, 'सम्बभूवुः', 'अन्तरिक्षे', 'याः', सम्बभूवुः, 'उत' अपि च, 'पार्थिवीः' पृथिव्यामुत्पन्नाः, 'याः', आपः, तासां 'सर्व्वासां', 'रूचा' दीप्त्या, 'वर्चसा' बलेन, हे राजन्, त्वाम् 'अभिषिञ्चामि' 'पयसा' 'दिव्येन', सह, 'वर्चसा' बलेन, त्वां 'अभितः, 'सिञ्चं' सर्व्वतः सिक्तं करोमि। 'यथा', लोके 'सविता', स्वयं 'राष्ट्रवर्द्धनः', 'आस', तथा त्वामपि राष्ट्रवर्द्धनं करोतु। 'विश्वाः' 'गिरः' सर्व्वाः स्तुतिरूपा वाचः, त्वाम् 'अवीवृधन्' वर्द्धितवत्यः, कीदृशं त्वां, 'इन्द्रं' परमैश्वर्य्ययुक्तं, 'समुद्रव्यचसं' समुद्रवद्व्यापिनं, 'रथीनां' 'रथीतमं' रथयुक्तानां राज्ञां मध्ये अतिशयेन रथस्वामिनं, 'वाजानां' अन्नानां, 'पतिं' पालकं, तथा 'सत्पतिं' सन्मार्गवर्त्तिनां पालकं, हे राजन्, 'त्वां' 'पुरस्तात्' पूर्व्वस्यां दिशि, 'गायत्रच्छन्दोऽभिमानिदेवेन सह 'वसवः', 'अभिषिञ्चन्तु'। एवं रुद्रास्त्वेत्यादिवाक्येष्वपियोजनीयम्॥

कल्पः। अरुणं त्वा वृकमित्येनमभिमन्त्र्येति। पाठस्तु, "अरुणं त्वा वृकमुग्रं खजं करम्। रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः। सूर्य्यवन्तं मघवानं विषासहिम्। इन्द्रमुक्थ्येषु नामह्वतमꣳ ऊवेम" इति। हे राजन् त्वां 'उक्थ्येषु' स्तोत्रेषु, 'इन्द्रं' 'ऊवेम' इन्द्रत्वेनाह्वयाम, इन्द्रनाम्नैव व्यवहराम इत्यर्थः। कीदृशं